

Kane

Před patnácti lety

AUTOBUS Z LETIŠTĚ se vlekl jako hlemýžď, ale pokud jsem chtěl, aby to bylo překvapení, nemohl jsem si zavolat taxík. Za letenku jsem prakticky utratil svůj poslední dolar a žold od strýčka Sama ještě několik dalších dní nedorazí. Ne že by byl ten žold vysoký, když si člověk uvědomí, čím jsme si prošli.

Proto jsem vstoupil do armády. *Čest. Vlast. Povinnost.* V tyhle věci věří každý muž spolu s tím, že svoji mámu překvapí nečekanou dovolenkou.

Autobus nás vysadil na zastávce. Počkal jsem, až vystoupí dvě starší dámy a další chlápek, a teprve pak si přehodil lodní pytel přes rameno a seběhl ze schodů. Domů jsem to měl ještě míli pěšky, ale stálo to za to. Máma bude šíleně překvapená.

Nenapadlo mě, že budu překvapený i já.

O patnáct minut později jsem otevřel zadní dveře a strčil hlavu do kuchyně. Mámin starý pes Rudy nezaštěkal, aby oznámil můj příchod.

Vklouzl jsem dovnitř, opatrně za sebou zavřel dveře a konečně uslyšel šustění, které vycházelo z prádelny. Tiše jsem se plížil chodbou po naleštěných dřevěných prknech, když vtom vykoukla z místnosti její blondatá hlava.

„Překvapení!“ zahulákal jsem. Máma upustila koš s prádlem, který držela v ruce, s výkřikem si přitiskla ruku na pusu a pak se na mě podívala.

„Mami! Co se kurva stalo? Jsi v pořádku?“

Odkopl jsem prádelní koš z cesty a vrhl se k ní. K mámě s rozseklým rtem a modřinou na pravé tváři, kterou se marně snažila zamaskovat make-upem.

„Upadla jsi? Co se přihodilo?“

„Kane, neřekl jsi mi, že přijedeš domů.“ V jejím hlase nebyla ani stopa po nadšení, které jsem si představoval.

Popošel jsem dopředu a vzal její obličej do dlaní.
„Mami, co se kurva stalo?“

Její světle modré oči, stejně jako mám já, uhnuly stranou. „Nic. Jsem prostě nešikovná.“

Přejel mi mráz po zádech a chlupy na šiji se mi zježily jako rozzuřenému psovi. Ta nehoda měla jenom jediné vysvětlení a bylo to poslední, které jsem chtěl slyšet.

Na zlomek vteřiny jsem zachytil její pohled.
„Řekni, že ti to neudělal on.“